

SKUP 2024

OSLOFJORDEN DØR

—
Alle vil redde fjorden - men ingen velger å gjøre det

Sindre Øen
Tønsbergs Blad
sindre.oen@tb.no / 90571188

Takk til:

Reportasjeledelsen i Tønsbergs Blad som hjalp til å kvalitetssikre arbeidet, og leverte ledere på temaet. Nyhetsredaktør som fulgte meg opp under arbeidet med prosjektet.

Publisert:

Fra mars 2023 til januar 2024. Arbeidet med denne saken er ikke ferdig, den fortsetter i 2024.

Her er en oversikt over artiklene:

<https://www.tb.no/oslofjorden-d%C3%B8r/>

INNHALDSFORTEGNELSE

1. Innledning	2
2. Tre innfallsvinkler	3
2.1 Nitrogennivå til besvær	3
2.2 Fisken som forsvant	6
2.3 Strandsonen som blir nedbygd	8
3. Partene i Oslofjord-saken	9
4. Metodevalg	11
4.1 Kunnskap	11
4.2 Oslofjord-planen	12
4.3 Egen undersøkelse og dokumentasjon	13
5. Spesielle erfaringer	15
6. Kildehåndtering, kildekritikk og etikk	16
7. Konsekvenser	17
7.1 Dette er nytt:	17
7.2 TBs journalistikk førte til:	18
VEDLEGG	20

1. Innledning

Hva skjuler seg egentlig i Oslofjorden? Når kollapser fjorden helt? Er det noe liv laget - eller skal vi bare gi opp?

“Oslofjorden dør - mens alle står og ser på”, var hypotesen for graveprosjektet. Den teorien viste seg å stemme, noe artikkelserien om Oslofjorden i Tønsbergs Blad vil dokumentere. Snakker du med noen som bodde langs Oslofjorden for minst noen tiår siden, får du trolig høre om både solide badeforhold med god vannkvalitet om sommeren, og et yrende fiske- og dyreliv i og nær sjøen, og et næringsliv som blomstret av det fjorden hadde å by på. Robåter som ble fylt til randen av torsk og annen sjømat. Skulle du ha gjester til søndagsmiddagen kunne du bare gå ned på nærmeste knaus ved fjorden og dra opp dagens måltid. Uansett om det var skalldyr, skjell eller fisk du ønsket til middag, fjorden bød på ferske råvarer.

Men sånn er det ikke lenger, noe også Tønsbergs Blad fikk erfare gjennom et dypdykk i forholdene i Oslofjorden. De siste to-tre tiårene har nemlig det meste blitt snudd på hodet. Flere fiske-, plante og dyrearter er utrydningstruet. Fremmede og uønskede arter som havnespy og stillehavsøsters har tatt over for ålegress, torsk og blåskjell. Badeforholdene er til stadighet under anbefalte verdier, vi bader rett og slett i vann med skyhøyt nitrogennivå - som i praksis betyr at vi bader i urin. Alt dette burde være en tankevekker. Det var også starten på Tønsbergs Blads dypdykk i Oslofjorden.

Prosjektbeskrivelsen var at regjering og myndigheter ikke gjør nok for å redde Oslofjorden. Første gang politikerne slo alarm var også i 1991, da daværende miljøminister Torbjørn Berntsen slo alarm på grunn av svært dårlige forhold i Oslofjorden. Senere har den ene statsråden, toppolitikeren og statsministeren etter den andre tatt til orde for å redde Oslofjorden. Men i stedet for å redde fjorden har det blitt med snakket. Det påpekes av ekspertene som har kommet til ordet i Tønsbergs Blads artikler, som kan avsløre at problemene i Oslofjorden øker i styrke - de blir ikke bedre.

I 2019 gjorde Solberg-regjeringen et nytt forsøk på å redde fjorden gjennom redningspakken Oslofjord-planen. 63 tiltak og 19 kunnskapspunkter skulle redde fjorden innen 2026. Tønsbergs Blad kan avsløre at det ikke vil skje. Nåværende regjering har gitt opp målsettingen. I november 2023 la Miljødirektoratet fram den andre statusrapporten for Oslofjorden. Mye bra er blitt gjort, men trenden er fremdeles negativ. Oslofjorden er fremdeles i ferd med å dø, uten at det gjøres nok for å stanse det.

Tønsbergs Blad var oftest eneste representant fra pressen på eventer tilknyttet Oslofjord-planen og tilstanden i Oslofjorden. De ganger det var flere, var det oftest andre lokaljournalister som dekket statsrådsbesøk i sin kommune eller lignende. Oslofjorden er viktig for Tønsbergs Blads nedslagsfelt. Det samme er de tre

hovedproblemene med Oslofjorden; avrenning fra landbruk, utslipp av kloakk og nedbygging i strandsonen. Manglende oppmerksomhet rundt et svært alvorlig problem, hvor konsekvensene trolig er en "død" Oslofjord de neste 40-50 årene, gjorde Oslofjord-prosjektet interessant for Tønsbergs Blad. "Oslofjorden dør" som tema er nærmest urørt, en "død" fjord i mange tiår framover oppsiktsvekkende, og det er svært kritikkverdig at det ikke gjøres nok for å rette opp i denne situasjonen av de som forvalter og bestemmer i Norge.

2. Tre innfallsvinkler

Det er hovedsakelig tre problemstillinger som har ført til at Oslofjorden dør. Den ene er knyttet til nitrogennivået i fjorden, som gir dårlig vannkvalitet slik at det blir vanskeligere for planter, fisk og dyr å overleve. Den andre retningen er overfiske og tråling. Det tredje problemet er fortetting i strandsonen. Dette er også tre områder som har skapt politiske skillelinjer.

2.1 Nitrogennivå til besvær

Oslofjord-saken er aktuell for Tønsbergs Blad ettersom nedslagsfeltet er ved utløpet av Oslofjorden. Strømningen i Oslofjorden sørger for at vannet kommer fra nitrogenrensede Sverige, inn på Østfoldsiden og nordover, og at farvannet utenfor Tønsberg og Færder til slutt får fjordvannet som strømmer ut mot Skagerak igjen. Samtidig er nasjonalparken i Færder en av to store nasjonalparker i Oslofjorden.

Halve Norges befolkning, som inkluderer hele 118 kommuner og fem fylkeskommuner, påvirker vannkvaliteten i Oslofjorden. Det er dette som er nedbørfeltet til Oslofjorden. Små og store synder i hver og en av disse kommunene er det Oslofjorden som må ta regnskapet for.

Ifølge Miljødirektoratet skyldes 43 prosent av nitrogenveksten i Oslofjorden avrenning fra jordbruket. 34 prosent skyldes direkteutslipp av kloakk, blant annet på grunn av manglende kapasitet i avløpsnett. Drøye ti prosent skyldes naturlig avrenning fra skog og mark, som bringer med seg dårlig vannkvalitet er det mye bebyggelse, asfalt og lignende nær sjøen. De siste drøye ti prosentene skyldes en rekke andre forhold, som septiktømming fra båt og andre former for forurensning.

Avrenning fra jordbruket kan bremses gjennom en rekke miljøtiltak som bøndene får økonomisk dispensasjon for. Her har regjeringen levert det de kaller tidenes jordbruksoppgjør to år på rad, med øremerkede millioner til bønder som gjennomfører miljøtiltakene du kan lese mer om [her](#). Tiltak inkluderer blant annet kantsoner (minimum to meter), reduksjon i høstpløying, grasdekte områder der det renner vann ved nedbør, og vekstplanter er blant tiltakene som bøndene kan søke

om. Etter at Tønsbergs Blad satte fokus på miljøtiltak mai 2023, rapporterer blant annet Vestfold og Telemark om en kraftig økning i bønder som søker om økonomisk dispensasjon, forteller Statsforvalteren i en artikkel i [Tønsbergs Blad](#). TB kan avsløre at spesielt de 26 kystkommunene opplever stor vekst i bruk av miljøtiltak, noe som gagnar fjorden.

Dårlig vannkvalitet på grunn av avrenning og forurensning har vært godt kjent i Norge siden 1990-tallet. På 90-tallet ble det også gjort en rekke tiltak i en rekke vassdrag og indre deler av fjorden for å rette opp i skadene. Det har imidlertid ikke snudd [forverringen](#) av tilstanden i Oslofjorden, som Tønsbergs Blad har skrevet om, men heller bremsset utviklingen. Det siste forsøket på å redde Oslofjorden per dags dato, er Oslofjord-planen. Ifølge planen skal fjorden reddes innen 2026. Tønsbergs Blad kan avsløre at det [ikke kommer til å skje](#). I stedet har politisk ledelse valgt å kreve mer av kommunene og statlige organer, slik at flere av de 63 tiltakene for å [redde Oslofjorden](#) blir fulgt. Etter Tønsbergs Blads avsløringer om blant annet ulik praksis i de ulike regionene, har også Statsforvalterne lovet å endre praksis. Det som før var egne regler og føringer for hver og enkelt region, blir nå mer tvang for alle kommunene.

Tønsbergs Blad har avdekket at samtlige regjeringer siden 1991 har kjent til de alvorlige problemene som er i Oslofjorden, uten å ha iverksatt en god nok innsats til å snu trenden i fjorden til det bedre. Tønsbergs Blad har også avslørt at det for drøye 30 år siden ble vurdert nitrogenreanseanlegg i Norge, samtidig med at Sverige og Danmark innførte dette. På begynnelsen av 1990-tallet takket Norge nei til dette med begrunnelse om at det ikke var nødvendig. Nå skal de samme milliardanleggene innføres langs Oslofjorden, noe som har skapt stor debatt om hvem som skal ta regningen.

Tønsbergs Blad kunne avsløre at det var de 26 kystkommunene, ikke de 118 kommunene i nedbørfeltet, som måtte ta milliardregningene. Det ville ha betydd en

ekstrakostnad for husstandene på inntil en tusenlapp i måneden i økte kommunale avgifter. Dette til tross for at Tønsbergs Blad også kunne avdekke at det er de kommunene som er lengst fra fjorden, som gjør minst med tanke på miljøtiltak for å redde fjorden. Samt at halve Norges befolkning bor i nedbørfeltet til Oslofjorden. Takket være Tønsbergs Blads arbeid har regjeringen nå justert kursen på dette, og både åpner for og lover at deler av regningen skal betales av staten.

Endringene satt imidlertid langt inne, sett ut fra trykket som kom fra eksperter og organisasjoner, foreninger og lag. Mer enn 30 organisasjoner, lag og foreninger har slått alarm om forholdene i Oslofjorden. Både statlige og private eksperter på Oslofjorden har gjort det samme. Også på møter i Oslofjordrådet, organet som er ment å følge opp Oslofjord-planen, med regjeringsmedlemmer til stede. Hver gang ble problemstillingen og alvorlighetsgraden akseptert av styresmaktene, likevel førte det ikke til økt innsats og mer midler for å løse problemene godt nok.

Det var først da media tok opp problemstillingen, og gjorde det til en politisk sak i valgkampen, at forslag om å endre finansieringen kom på bordet. Resultatet ble at finansieringss spørsmålet ble løftet inn i statsbudsjettdebatten og regjeringen av SV etter oppslag i Tønsbergs Blad, og konklusjonen ble at regjeringen snudde. Dette viser den viktige rollen media kan ha i å informere om alvorlige forhold, og stille de som er [ansvarlige til veggs](#).

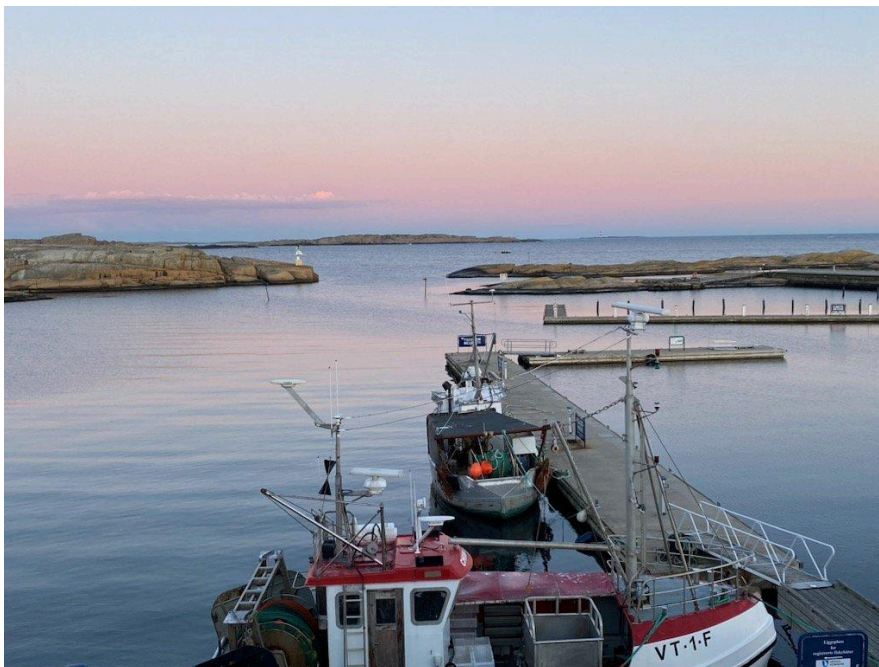
Selv om det er svært bred enighet om at vannkvaliteten i fjorden anses som alvorlig, og at nitrogenreanseanlegg er løsningen sammen med mindre avrenning, utslipp og utbygging i strandsonen, var det Tønsbergs Blad som først kunne avsløre at fjorden ikke blir reddet innen 2026 som den kom fra i planen. Nitrogenreanseanleggene vil først være klare rundt 2030. I tillegg kan Tønsbergs Blad avsløre at det [krever mer](#) enn kun nitrogenreanseanlegg for å redde fjorden. Samtidig har Tønsbergs Blad avdekket at det muligens allerede er for seint, at fjorden ikke får et yrende liv på de neste [40-50 årene](#). Kanskje blir det heller aldri slik som det var før, ettersom nye fremmede arter har begynt å ta over fjorden. Dette har også blitt forsterket av gjennomgang av alle rapportene tilknyttet Oslofjord-planen fra 2022 og 2023, samt innsyn i hva de 118 kommunene faktisk har gjort på de ulike områdene, ifølge deres egne postjournaler og politiske dokumenter. Skal Oslofjorden nå et vendepunkt og bevege seg mot en friskere fjord, mener ekspertene TB har snakket med at alle tiltak må følges, samt at enkelte av tiltakene må [strammes ytterligere inn](#).

Flere politiske partier lot seg inspirere av Tønsbergs Blads artikler til å fremme forslag lokalt, regionalt og nasjonalt. Det ble blant annet to representantforslag fra Venstre på tråling, fritidsbåter og nitrogenreising, samt flere interpellasjoner på Stortinget med tanke på avrenning fra jordbruk, strandsoneproblematikken og fiske i fjorden. Resultatet ble noen innstramminger av praksisen, samt at ideene og tankene ble tatt inn i Oslofjordrådet som er bindeleddet mellom regjeringen og kommunene på Oslofjord-problemene.

Oslofjord-saken var svært komplisert med tanke på hvor mange lovverk som er tilknyttet, og antall departementer som er involvert. Landbruk, fiskeri og næring, energi, justis og miljø er noen av områdene som berøres. Det er i tillegg en rekke områder som er i konflikt med hverandre, slik som matproduksjon og landbruk sett opp mot avrenning og miljø. Det samme gjelder miljøhensynet ved tråleforbud opp mot tapt næringsliv for fiskerne. Dette var også tydelig i møte med regjeringsmedlemmer og statsministeren, som hadde planer for å se på hvert av områdene, men manglet en overordnet plan for å se på helheten. Oslofjord-planen anbefaler ut fra hva som vil redde miljøet, landbruk, energi og fiske ut fra økonomiske og beredskapshensyn. De ulike sidene virker ikke å ha kommet nærmere på de 15 månedene Tønsbergs Blad har jobbet med Oslofjord-problemene.

2.2 Fisken som forsvant

Livet i Oslofjorden har blitt katastrofalt dårligere bare på de siste ti årene. De siste 30 årene har fjorden gått fra et rikt dyre- og planteliv til noe helt ugjenkjennelig, de siste ti årene har situasjonen blitt omtalt som [en kollaps](#). Ifølge fiskeeksperter Tønsbergs Blad har snakket med er fiskearter som torsk og sjørørret truet på grunn av menneskeskapt endringer.

Det har ført til at frivillige og fiskeinteresserte har satt i gang en rekke prosjekter for å redde det som er igjen. Ifølge Havforskningsinstituttet haster det veldig, og vi skal unngå å oppleve det samme som på nordøstkysten av Canada. I Canada var det en stor fiskeflåte som høstet som normalt selv om det ble stadig vanskeligere å få byttet. Grunnlaget for fisken ble også berørt. Resultatet ble at torsken forsvant. I dag

30 år senere er torsken omsider på vei inn på nordøstkysten igjen, i løpet av 10-20 år kan de kanskje fiske der igjen. Situasjonen i Oslofjorden er lik det den var i Canada få år før det hele kollapset. Uten at det tas gode nok grep i Norge, kan [TB avsløre](#).

Innbyggere langs Oslofjorden de siste tiårene kan berette om en helt annen tid før enn nå. Tidligere var det mulig å gå ned til vannkanten, omtrent hvor som helst, å sveive inn dagens middag. Satte du ut garn, risikerte du at du ikke kunne ta med hele fangsten i land. Da ville båten synke. De siste tretti årene har det gått nedover med fiske. De siste to tiårene har fiske vært helt elendig, de siste ti årene helt fraværende, påpeker veteranfiskerne selv i Tønsbergs Blad. De har mer eller mindre gitt opp den store hobbyen de en gang hadde.

Skylden er flerdelt, ifølge eksperter Tønsbergs Blad har vært i kontakt med. Naturvernforbundet og Havforskningsinstituttet peker på overfiske som en viktig årsak til at en rekke fiskearter er utrydningstruet i fjorden. Deriblant torsken. En annen årsak er at det fiskes opp matgrunnlaget for fiskearter som torsk og sild, som blant annet brisling og reker. Den tredje årsaken er tråling, også kalt pløying av fjordbunnen. Tønsbergs Blad kunne avsløre at pløying ødelegger fjordbunnen, forstyrrer økosystemet gjennom å fjerne planter og liv som fisken er avhengig av. Den fjerde årsaken er vannkvaliteten som har blitt verre, og som noen steder i fjorden, spesielt der vannet ligger mer i ro, er såpass dårlig at det ikke er egnet for liv lenger.

Både organisasjoner og statlige organer som Havforskningsinstituttet rapporterer jevnlig om svært dårlige vannforhold og mangel på fisk og liv som naturlig hører hjemme i fjorden. Det har fått Miljødirektoratet til å slå alarm, noe de senest gjorde under overleveringen av tilstandsrapporten for Oslofjorden. Her la de vekt på mer vern og mindre tråling da regjeringen fikk rapporten. Noe de også gjorde året før. Tønsbergs Blad kunne avsløre at det ble trålet like mye fram til sommeren 2023 som

året før. Etter at Tønsbergs Blad ved gjentatte anledninger tok kontakt med kvoterådet kom det fram at kvotene på blant annet reker var blitt halvert fra og med sommeren 2023. Årsaken var nedgang i bestanden, noe som har blitt rapportert inn de siste årene uten at noe da ble gjort.

Takket være et godt samarbeid med Kongsberg Maritime, som lager og tester utstyr for monitorering av fjorden, har Tønsbergs Blad kunne avsløre konsekvensene av både forsøpling og tråling av fjordbunnen. Gjennom levende bilder har utstyret fra Kongsberg Maritim gjort Havforskningsinstituttet i stand til å dokumentere havbunnen grundig. Tønsbergs Blad fikk innsyn i dokumentasjonen, og kunne derfor avsløre både store ødeleggelse og masse farlig avfall som var dumpet i sjøen og dermed utgjorde en stor fare for vannkvaliteten og livet i fjorden.

2.3 Strandsonen som blir nedbygd

Strandsonen har egentlig vært mer eller mindre fredet siden 1960-årene. Likevel kunne Tønsbergs Blad avsløre at det har vært en stor fortetting i strandsonen de årene. Noe som skjer også den dag i dag gjennom svært mange dispensasjoner i strandsonen. Etter blant annet Tønsbergs Blads artikler om [fortetting](#), og spørsmål stilt til regjeringen om dette, valgte også regjeringen å [stramme inn](#) på fortetting i strandsonen. Det gjelder både nye bygg, tillatelse til å utvide bygningsmassen, større gressplener, tennisbaner, og så videre. Ifølge også Miljødirektoratet er dette svært skadelig for fjorden gjennom å forurense naturlig avrenning fra naturen, og dermed et anbefalt tiltak å gjøre noe med. Brygger og installasjoner i sjøen, samt mudring, gjør også at fiskens svømmemønster forstyrres. Mudring ødelegger i tillegg bunnen, slik at fiskens overlevelsesgrunnlag forringes ytterligere.

Takket være noen ildsjeler er kilometervis med sjørrretbekker i ferd med å restaureres, og dermed gjøres levelig for fisk. Tønsbergs Blad kunne imidlertid avsløre at ildsjelene ble møtt av enorm motstand, da grunneiere i stor grad ønsket å [forvalte egen eiendom](#). Avisen avdekket også båthavners praksis, som inkluderte mudring uten tillatelse og dumping av potensielt skadelig avfall i naturområdet. Som igjen har en negativ ringvirkning på tilstanden i fjorden. Her var det også representantforslag på Stortinget, med bakgrunn i artikler i TB. De førte til at punktene ble hentet opp av Oslofjordrådet.

Det var for øvrig mulig å finne lyspunkt også, slik som arbeidet med å fjerne minken fra kystområder. Målet med dette tiltaket er å få tilbake fuglelivet i Oslofjorden.

3. Partene i Oslofjord-saken

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark er lokalisert i Tønsberg, og ansvarlig for oppfølging av kommunene når det kommer til Oslofjord-planen, samt utfordringer knyttet til blant annet miljø og landbruk. De sitter også på spesialkompetanse på områdene knyttet til problemene med Oslofjorden. Sammen med mye dokumentasjon fra både Statsforvalteren og Miljødirektoratet, hvor sistnevnte leder Oslofjord-planen, var det møtene med Statsforvalteren som sikret meg nødvendig bakgrunnsinformasjon til å få et godt nok innblikk til å starte arbeidet med Oslofjorden.

Etter å ha fått et godt overblikk over situasjonen, handlet det meste om å få flest mulig kilder med størst mulig bredde. Målet var å ha en ekspertgruppe til å kvalitetssikre arbeidet, kilder som til sammen kunne gi meg det hele og komplette bildet, og kilder som skulle brukes i artikkelserien. Resultatet ble en rekke forfattere av bøker omhandlende Oslofjorden, mer enn 30 foreninger/organisasjoner/lag som blant annet Naturvernforbundet, Norges Jeger og Fiskeforening, og Oslofjorden friluftsråd, Oslofjordrådet, Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU), forvaltningen av verneområder i Oslofjorden, Inspira, fritidsfiskere, personer som har bodd langs Oslofjorden minst de siste fire-fem tiårene, ildsjeler, marinbiologer, Oslofjordmuseet, Havforskningsinstituttet og Kongsberg Maritime.

Flere av kildene har i tillegg godt dokumentert forholdene i Oslofjorden, noe som gjorde deres arbeid nyttig i arbeidet med artikkelserien. Eksempler på det var Even Moland hos Havforskningsinstituttet og forfatter og marinbiolog Henning Røed.

Naturvernforbundet jobber også aktivt med Oslofjorden gjennom en rekke prosjekter, og har i lang tid vært opptatt av at forholdene har blitt verre. En rekke personer i forbundet ble gode kilder på dagens tilstand i fjorden, og sammen med NMBU, HI og Miljødirektoratet ble de essensielle på å beskrive hva som skjer hvis den negative trenden ikke snur raskt nok.

Hovedhensikten med en bred kildegruppe var å få en bred nok forståelse av den komplekse situasjonen i Oslofjorden til å kunne se alle sider av sakene jeg skrev om. Deltakelse som journalist og observatør hos Oslofjord-rådet hjalp i tillegg med å få en god forståelse for hvordan kommunene i nedbørfeltet til Oslofjorden tenkte. Også her var representasjonen størst fra kommuner direkte tilknyttet fjorden. I tillegg til at regjeringsmedlemmer og forvaltningen møtte.

Inspira, Havforskningsinstituttet og Kongsberg Maritim dekket den tekniske siden av Oslofjorden, som blant annet dokumentasjon av havbunn, livet i fjorden og vannkvaliteten. Mens Inspira jobber med å formidle problemene med Oslofjorden, er det Kongsberg Maritime som lager og tester utstyr som Havforskningsinstituttet bruker for å analysere de faktiske forhold. Partene ga meg rikelig med anledning til å monitorere resultater fra de kontinuerlige undersøkelsene av fjorden, samt bli med ut

på tokt. I tillegg hadde de tilgjengelig ekspertise til å vise hva datagrunnlaget faktisk betydde, slik at det kunne benyttes i artikkelserien.

Det siste halvåret var nasjonale, regionale og lokale politikere en viktig del av prosjektet. I denne fasen ble problemene i fjorden løftet opp politisk. Politikerne var spesielt engasjerte i tre spor; strandsonen, vannkvalitet og nitrogenrensing, samt overfiske og tråling. I den anledning ble det også nødvendig å innhente kilder som var fiskere, bønder og andre som jobbet i næringer som berøres av Oslofjorden og tilstanden der, samt politikken som utformes rundt det. Da deler av denne perioden var under valgkampen, endte noen av Tønsbergs Blads artikler opp som politiske saker.

Administrasjonen i 118 kommuner, og alle de offentlige instansene som er delaktige i Oslofjord-planen, ble også kilder. De fleste bakgrunnskilder eller ressurser knyttet til innsyn i postjournaler og politiske saksdokumenter.

Totalt ble det flere hundre kilder som til sammen bidro til artikkelserien om Oslofjorden. De aller fleste av dem ble ikke brukt i artiklene, men alle bidro til helhetsbildet som ble presentert i Tønsbergs Blads artikler.

4. Metodevalg

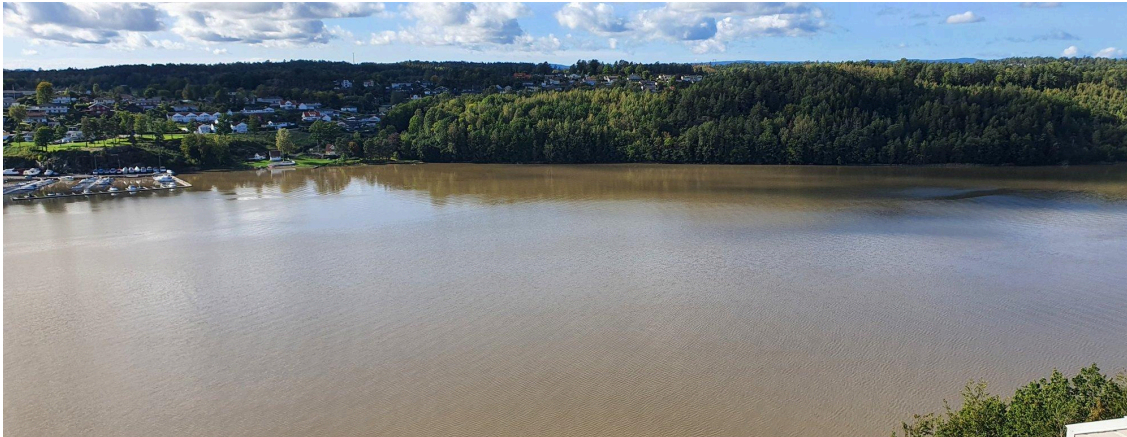
4.1 Kunnskap

Arbeidet med Oslofjord-prosjektet startet tidlig høsten 2022. Ettersom det er et kompleks felt, ble det nødvendig å sette seg grundig inn i tematikken for å svare ut de grunnleggende spørsmålene jeg hadde; Hvor alvorlig er situasjonen i Oslofjorden? Hvorfor er fisken vekke? Hvorfor er til stadighet vannet så brunt? Hvorfor er situasjonen slik den er i Oslofjorden?

Jeg fattet interesse for saksfeltet gjennom å pensle inn på området i andre intervjuer. Det var hovedsakelig påstander om alvorligheten i situasjonen, at Oslofjorden straks er død eller er død, som fikk meg til å fatte interesse. Det at de aller fleste sa det samme, og at saken ikke hadde spesielt mye oppmerksomhet i media, gjorde at jeg startet på dette prosjektet.

Første fase i arbeidet var å innhente bakgrunnsinformasjon, og sjekke alvorligheten i saken. Her var blant annet Statsforvalteren i Vestfold og Telemark samt Miljødirektoratet nyttige kilder. Deretter ble det som tidligere beskrevet en rekke andre kilder for å få et komplett bilde av situasjonen. Etter fem måneders research, hvor jeg brukte drøye ti timer per uke på dette, startet skriveprosessen.

Hypotesen min ble at “Oslofjorden dør - mens alle står og ser på”. Noe av det som overrasket meg, var den brede enigheten i at dette stemte. Det var et sterkt ønske om en snarlig bedring, samtidig som det ikke var politisk vilje nok til at det skjedde.

Kunnskapsbasert journalistikk som metode utarbeidet jeg gjennom gjenbruk, med modifikasjoner, av fredsjournalistikk. Premissene i fredsjournalistikk kan benyttes i dekningen av Oslofjorden da de baserer seg på kunnskapsbasert journalistikk. Med mål om å nå ut til flest mulig gjennom å skrive faktabasert og fokusere på hva utfordringene i Oslofjorden betyr for folk flest. Konseptet ble opprinnelig definert av Johan Galtung, og er brukt i denne sammenheng for å søke sannheten om Oslofjorden gjennom fokus på hvorfor og hvordan det er blitt som det har blitt, og hva det betyr for oss innbyggere. Det er også fokus på hva som skal til for å løse problemstillingen, og hva som skjer om vi ikke lykkes.

Manglende interesse fra media overrasket meg under arbeidet med Oslofjorden. Ulike søk ga meg enkeltartikler og enkelt utspill om forholdene i Oslofjorden. Jeg fant ikke lignende graveprosjekt. Mitt ønske var en artikkelserie på temaet, mange av dem vedlagt under vedlegg. På viktige pressekonferanser og tilstelninger var jeg ofte eneste journalist. Andre ganger kun et lite knippe journalister, stort sett lokale journalister, mest på grunn av tilstedeværelse av en statsråd eller flere.

Selv om en rekke av forholdene var kjente for både innbyggerne, regjeringen og forvaltningen, var det også en rekke forhold som var ukjente. Deriblant konsekvenser ved å gjøre for lite, forskjeller i håndteringen av Oslofjord-planen både lokalt og regionalt og hvor alvorlig situasjonen var på en rekke ulike områder. Artikkelserien er i høyeste grad vesentlig ut fra at situasjonen rammer et område hvor halve Norges befolkning bor. Arbeidet konkluderer også med at fjorden er i ferd med å dø, og det kan skje når som helst.

4.2 Oslofjord-planen

Oslofjord-krisen er i stor grad en nasjonal sak, som berører områder fra Beitostølen i nordvest til Sverige i øst, og sørover til stripen Svenskegrensen-Kragerø.

Jeg valgte et tett samarbeid med myndighetene som har ansvar for de berørte saksfeltene knyttet til Oslofjorden. Det viste seg å være fruktbart med tanke på tilgang på ekspertkilder, kvalitetssikring av innhold og ikke minst en god innføring i hvordan det fungerer. Det lærte meg at de ulike Statsforvaltere praktiserer regelverket og føringene forskjellig fra hverandre. Mens det for eksempel er en rekke krav i Østfold og Akershus, er det gulrotprinsippet som gjelder i for eksempel Vestfold, Telemark og Buskerud. Da dette kom ut, endret Statsforvalterne til at de lover krav i alle de 118 kommunene i nedbørfeltet.

Tett samarbeid med forvaltningen ga også innsikt i hvor skoen trykkes, og hvilke problemstillinger som de sliter mest med å få løst. For eksempel avrenning fra jordbruk, der Tønsbergs Blads artikler kunne avsløre store regionale forskjeller på hvem som var med på redningspakken eller ikke. Et annet eksempel er kommunenes arbeid med utskiftning av avløpsnettverket. De fleste kommunene henger etter, kunne TB avsløre, som betyr at det fremdeles renner mye ren kloakk rett ut i fjorden via vassdrag i nedbørfeltet.

Kilder som jobbet direkte eller indirekte med Oslofjorden var også svært nyttige. Det åpnet for å følge med på arbeidet i praksis, som gir en enda bedre forståelse av hva som gjøres og hvorfor. Jeg var ute med både bønder og fiskere for å få økt forståelse for deres side av saken. Det betød også turer ut på fjorden med Kongsberg Maritime, Inspira og Havforskningsinstituttet, for å følge målinger og undersøkelser gjort av vannkvalitet og livet i fjorden. Det gjorde meg bedre i stand til å kvalitetssikre informasjonen som er tilgjengelig for allmennheten, samt få en bedre forståelse for tallmaterialene for å kunne se hvordan tilstanden endrer seg. Det sørget også for god hjelp underveis til analyse av materiale, også for egen undersøkelse.

Den siste delen av arbeidet i 2023 var å bruke de kunnskapsbaserte artiklene til å løfte sakene politisk. Blant annet saker som strandsone, fiske og jordbruk.

Tønsbergs Blad kunne avdekke at det i stor grad fremdeles drives jordbruk som forurenser fjorden, gis dispensasjoner for fortetting i strandsonen og tråles på en måte som ødelegger havbunnen og forringer muligheten for liv i fjorden.

Metodevalget var kvalitative intervjuer med politikere, som brukte TBs artikler for politiske interpellasjoner eller representantforslag. Jeg valgte stor tilstedeværelse på seminarer, rådsmøter og andre samlingspunkter med Oslofjorden på agendaen. Oftest som eneste journalist. Jeg reiste selv rundt og besøkte landbruksområder for å monitorere jordbruksmetoder som ble benyttet, og avdekket manglende bruk på en eller flere av miljøtiltakene hos de fleste. Dette var runder som tok et par-tre timer hver gang, som ble foretatt flere ganger i måneden fra mai til desember. Etter å ha

jobbet iherdig med å ha trykket på de ulike problemstillingene, resulterte det i at regjeringen snudde blant annet på regningen for nitrogenreanseanlegg, krav til jordbruket, og innskrenkninger i fiske. Regjeringen legger spesielt press på de fire av ti kommunene som ikke har [levert](#).

4.3 Egen undersøkelse og dokumentasjon

Hver september, fra 2022 og til utløpet av Oslofjord-planen, leverer 118 kommuner sine statusrapporter til Miljødirektoratet. Det samme gjør alle de andre statlige instansene og berørte fylkeskommuner. Informasjonene fra alle disse rapportene utgjør statusrapporten. Per skrivende stund har det kommet to statusrapporter, i 2022 og i 2023. De ble gjort tilgjengelig for allmennheten i begynnelsen av november hvert år. Noen dager etter legges også rådata ut for allmennheten, det vil si hva konkret hver eneste kommune eller instans har levert inn.

I tillegg har landbruksavdelingen hos Statsforvalterne en årlig statusrapport i etterkant av at fristen for å søke tilskuddsmidler for miljøtiltak er passert. Dette er årlig, og har ingen direkte sammenheng med Oslofjord-planen annet enn at de to rapportene både overlapper og utfyller hverandre. Disse rapportene utfyller spesielt godt når det kommer til de fire av ti kommunene i nedbørfeltet som i september 2023 ikke leverte sin rapport. Den viser også mer enn hva som dokumenteres i de ulike statusrapportene for Oslofjordprosjektet. I tillegg har jeg nesten ukentlig foretatt egne undersøkelser av et utvalg jordbruk, for å kunne kvalitetssikre det jeg får utdelt fra statlige organer.

Et tredje område for innsyn er de 118 kommunene og de fem fylkeskommunene. Her søkes det innsyn i kommunenes/fylkeskommunenes aktivitet når det kommer til arbeid med vassdrag, utslipp, avløpsnettverk og lignende, slik at vi kan få innsyn i hva som gjøres og hva som ikke gjøres.

I tillegg har jeg fått og bedt om en god del dokumentasjon fra kilder som brenner for Oslofjorden. Det resulterte i en hel rekke dokumenter og tips, som igjen bidro til en helhetlig forståelse av problematikken.

Et siste sted for innsyn er hos de ulike Statsforvalterne, Miljødirektoratet, Havforskningsinstituttet og andre instanser som forvalter nasjonalparker eller lignende. Summen av alle de ulike stedene for innsyn gir et mer eller mindre helhetlig innblikk i hva som gjøres for å redde Oslofjorden. Sammenlignes dette med Oslofjordplanen og ekspertenes uttalelse om hvordan Oslofjord-planen burde ha vært for å sikre at de lykkes, finner vi gapet mellom hva som gjøres og hva som burde gjøres for å lykkes. Her finner vi også hvem som gjør en god nok innsats for fjorden, og hvem som ikke gjør det.

Jeg har systematisert innsynsbegjæringer og åpne dokumenter fra samtlige instanser, og sammenlignet det med hva som er publisert i de ulike statusrapportene og andre dokumenter. Jeg fant at dokumentene og egne funn i stor grad samsvarte, dog ikke alltid så godt innenfor jordbruk. Når det kom til avløpsnettverk trenger de aller fleste kommunene mer tid på seg til å lykkes med å nå målsettingen om mindre kloakkutslipp. Jordbruk, derimot, er fremdeles sterkt preget av avrenning. Her opplevde jeg en god del motstand mot å få informasjonen som pekte på hva som ikke fungerer, mens jeg møtte ingen motstand når det kom til det som faktisk fungerer. Egne funn viste helt klart, når sammenlignet med rådata fra HI/Kongsberg Maritime, at vi går i feil retning. Noe også Miljødirektoratet påpekte under overleveringen av statusrapporten 7. november 2023. Informasjonen fra den øvrige forvaltningen pekte på områder de lyktes på eller så bedring på, ikke på utfordringene. Selv om utfordringene er uttalte, og har en bred politisk enighet. På denne måten kunne jeg kvalitetssikre arbeidet med Oslofjord-prosjektet, og konfrontere politisk ledelse med informasjonen, noe som var medvirkende til at klima- og miljøministeren gikk ut ved nyttår og krevde økt innsats.

Totalt ble mer enn 1.000 dokumenter nøye gjennomgått. Funnene stadfestet i all hovedsak det også Miljødirektoratet konkluderte med, at situasjonen er svært alvorlig og at Oslofjorden dør. I tillegg viste egne funn at det jobbes forskjellig fra kommune til kommune, at kommunene nærmest fjorden gjør mest, at Statsforvalteren jobber annerledes i de ulike regionene med tanke på hva de gjør og lykkes med, og at det iverksettes flere tiltak knyttet til landbruk, inkludert tilskuddsordninger, enn for eksempel fiske og andre næringer knyttet til Oslofjorden. Totalt sett gjøres det for lite til å snu situasjonen.

Jeg møtte spesielt stor motstand ved innsyn i jordbrukstiltak, og utlevering av informasjon som kunne være negativ for jordbruket. Det ble skyldt på at det ville forårsake manglende motivasjon fra bønder til å gjøre dette. Statlige og private eksperter utøvde minst motstand, da de var svært fornøyde med at en journalist omsider skrev om temaet.

For å oppnå spredning på artiklene om Oslofjord-problemene, brukte vi de muligheter som er innenfor Amedia-konsernet for å oppnå bedre spredning på artiklene. I Amedia totalt kan vi nå ut til rundt en million lesere. Det virket å fungere godt da tipserne og leserne til slutt kom fra mer enn halve landet, og saker ble publisert i et tosifret antall aviser.

5. Spesielle erfaringer

Jeg opplevde stor interesse for å skrive om tematikken. En rekke statlige instanser valgte selv å be meg med ut i feltet for å oppleve selv hva som gjøres og hvorfor. Det

ga meg et enda bedre innblikk i de ulike næringene knyttet til Oslofjorden, og hvordan de spilte inn på utviklingen i Oslofjorden.

Jeg fikk anledning til å bli med reketralere ut, dra på minkjakt, undersøke havbunn i områder som ikke har vært undersøkt tidligere på grunn av sprengningsfare etc, finne en rekke ukjente skip og båter på havbunnen, ut med forskningsskipet og foreta undersøkelser av vannkvalitet og livet i fjorden, samt finne farlig avfall som var dumpet på sjøbunnen. På de turene var det også eksperter på ulike fagfelt med, slik at jeg hadde svært god tilgang på ekspertise til å få en bred og god forståelse for fagfeltene.

Det var stor interesse for å ha meg med ut på oppdrag, noe som gjorde den delen av jobben enklere. Jeg opplevde at fagpersoner i felten var svært mer tydelig på problemene i Oslofjorden enn for eksempel regjeringen og myndighetene. Fordelen med å være i felten, var at jeg fikk nok førstehåndskunnskap om tilstanden i fjorden. Det gjorde det igjen enklere å stille de riktige spørsmålene videre, og plukke ut de politiske sakene som påvirker forholdene i Oslofjorden mest som for eksempel nitrogenrensing, miljøtiltak for bøndene, utslipp av kloakk og tråling i ytre Oslofjord.

Det var også tydelig at næringslivet knyttet opp mot Oslofjorden, ikke så på helheten med mest på egen situasjon. Spesielt interessant var det å se hva det betyr for fiskerne å ikke få kompensasjon for tapt arbeidsinntekt da kvoten deres ble halvert, når bøndene ble kompensert for alle miljøtiltak de delvis eller helt gjennomførte.

6. Kildehåndtering, kildekritikk og etikk

Da det ble et tresifret antall kilder, måtte jeg prioritere de viktigste kildene med tanke på god kildepleie. Det inkluderte også en rekke tipsere og ildsjeler. Kildene som bidro til å gi meg solid kunnskap om Oslofjorden, og ekspertpanelet jeg satte sammen, var også med meg hele perioden.

Kildekritikk ble langt viktigere i den andre perioden, da de første sakene skulle skrives og jeg skulle velge ut noen av få av et tresifret antall kilder til de første artiklene. Det å ha en svært bred kildegruppe, gjorde det mulig å velge kilder som var både tydelige og representative. Et godt kilde- og kunnskapsgrunnlag gjorde det mulig å se hele bildet fra fugleperspektiv. Samtidig hadde jeg en gruppe uavhengige ekspertkilder som kvalitetssikret det jeg skrev i de første artiklene.

Mange av kildene var profesjonelle kilder, altså ledere i forvaltningen, politikere og ledere i staten. De krever langt mindre oppfølging enn kilder som ikke er profesjonelle. De fikk for å kvalitetssikre innholdet lese igjennom før publisering.

Det var imidlertid flere kilder som ikke er profesjonelle, som for eksempel fiskere, bønder, ildsjeler og så videre. Her møtte jeg også kilder som ikke hadde det hele

fulle bildet, og som opplever vanskelige tider med tanke på den økonomiske situasjonen. Disse kildene ble naturlig nok fulgt opp mye tettere, både i forkant og etterkant av intervjuet. Noen av kildene var også mindreårige, som også krevde avveininger i hva man skriver og ikke. Blant annet ikke å spisse innholdet for mye.

De fleste av tipsene forble anonyme. For noen kilder var det ikke ønske om å bruke dem, kun få noe bekreftet. For andre ville det vært ødeleggende for forholdet med redaksjonen å videreformidlet navn, da de tipset på blant annet ulovligheter og ønsker å gjøre det også i fremtiden. Underveis sørget jeg for å veie tipsene opp mot egeninteresse, for eksempel rapporteringer om ulovligheter. God kunnskap om saksfeltet gjør også at jeg enklere kan se hvorvidt det er et godt tips eller ikke. Det var også nyttig når kildene pekte på hverandre med tanke på hvem som hadde skyld eller ikke.

I den siste perioden var det i større grad politiske kilder og myndigheter, som gjorde at graden av profesjonelle kilder var langt høyere. Under valgkampen ble det større interesse for de politiske skillelinjene knyttet til Oslofjorden. Da utpekte det seg samtidig også en forskjell på politikere som hadde kunnskap om Oslofjorden og de ulike politikkområdene, og de som ikke hadde det. Her var det stor nytte av å ha et godt kunnskapsgrunnlag for å kunne peke ut hvem som gikk for billige politiske poeng, og hvem som trolig var mer opptatt av Oslofjord-problemene reelt sett.

Ved noen anledninger ønsket enkeltpersoner hos myndighetene å innskrenke muligheten til å få ekstra informasjon om Oslofjord-problemene hvis ikke fokuset ble mer positivt. Det ble løst ved at jeg hadde sikret det aller meste, trolig alt, av informasjon i forkant av at de mer krasse artiklene ble skrevet. Dermed hadde det ingen betydning.

7. Konsekvenser

Oslofjorden er i ferd med å dø, likevel må vi vente minimum seks-syv år før det blir gjort noe med vannkvaliteten. Kanskje hjelper det heller ikke. Fiskebestanden i Oslofjorden har kollapset. Trolig er vi der Canada var på 80-tallet. For dem vil det i beste fall ta totalt 40 til 50 år å få fiske litt igjen - da har vi kommet til 2040-tallet. For oss langs Oslofjorden betyr det trolig 2070-årene, hvis ikke et politisk mirakel skjer.

Helt siden 1991 har politikerne visst om alvoret, da daværende miljøminister Torbjørn Berntsen gikk ut og lanserte en redningsplan. 33 år senere er fremdeles ikke Oslofjorden reddet. Faktisk blir forholdene bare verre og verre for hvert år som går, til tross for at vi nå har en redningsplan som kan hjelpe og redningstiltak som gjennomføres.

På spørsmål om Oslofjorden skal reddes sier de fleste politikere ja. På spørsmål om det skal skje **nå**, er svaret ja. Likevel skjer det ikke nok. Tønsbergs Blads fokus på

Oslofjorden har løftet interessen og fått en god del til å skje. Tenk hva som kan skje hvis flere vier Oslofjorden sin interesse og oppmerksomhet. Øker søkelyset i styrke, kan fort mer skje - slik at en endring kan komme i vår levetid.

7.1 Dette er nytt:

- Det må skje en bedring av forholdene i Oslofjorden raskt, skal vi dra nytte av det i vår levetid.
- Trolig vil det ta 40 til 50 år å få fiske tilbake i Oslofjorden. Aldri, hvis ikke noe skjer før det kolliderer helt.
- Det er 118 kommuner og fem fylkeskommuner som påvirker vannkvaliteten i Oslofjorden.
- Forholdene i Oslofjorden blir verre for hvert år, selv om vi har en redningspakke i Oslofjord-planen.
- Oslofjord-planen er trolig ikke nok i seg selv til å redde fjorden.
- Mens 25 av 26 kystkommuner er flinke til å følge Oslofjord-planen, har halvparten av de 92 kommuner uten kyststripe ikke iverksatt tiltak fra regjeringens redningsplan i 2023.
- For 2022 var tallene mer enn dobbelt så dårlige, trenden er derfor positiv selv om fjorden fortsatt blir i dårligere forfatning.
- Innlandet er verst i klassen.
- Minken er snart utryddet fra Oslofjorden, som betyr at fuglelivet har kommet tilbake igjen.
- Fjordbunnen er fylt med vrak og miljøbomber.
- Sjøørreten har fått en ny mulighet til å leve takket være restaureringen av kilometervis med bekker.
- Innbyggerne i 26 kommuner som har kyststripe til Oslofjorden risikerer en avgiftsbombe på inntil tusen kroner månedlig ekstra i kommunale avgifter på grunn av nye nødvendige og pålagte renseanlegg.
- Stor økning i Vestfold på bruk av miljøtiltak i 2023.
- Jordbrukstiltakene må bli strengere for faktisk å fungere etter sin hensikt som er å redde fjorden.
- Båthavner dumper bunnslam rett i naturen, og mudrer uten tillatelse. Det får store konsekvenser for livet i fjorden.
- Fortetningen langs Oslofjorden betegnes som alvorlig av regjeringen de siste årene.
- Temperaturøkning gir mer ekstremnedbør, som igjen forurenses fjorden mer enn hva vi klarer å rense den.
- Regjeringen åpner for å ta deler av gigantregningen for nitrogenreanseanleggene.
- Innbyggerne i kun 26 av 118 kommuner må ta resten av regningen.
- Oslofjordrådet jobber tydeligere med de tre hovedinnsatsområdene.

- Fiskekvotene er nært halvert i Oslofjorden i 2023.
- Restriksjoner for bruk av fritidsbåter og hva som er tillatt i båthavner er satt på agendaen både på Stortinget og i regjering.
- Statsforvalterne som skal forvalte regjeringens redningsplan opererer med forskjellige regler og føringer. Mens Østfold og deler av Akershus har brukt mye tvang, har for eksempel Vestfold og Buskerud brukt gulrotprinsippet.
- Rekestråling medfører store ødeleggelser av havbunnen.
- Det fiskes fremdeles aktivt i Skagerak, selv om det er siste rest av grunnlag for fisk i Oslofjorden i fremtiden når vannkvaliteten er bedre.
- Oslofjord-planen lykkes ikke med målene sine. I stedet for 2026 som var målsetting, opereres det ikke lenger med en frist. Trolig er vi tidligst på 2030-tallet før noe kan skje.
- Redningsplanen har ikke vært nok til å snu den negative trenden i Oslofjorden. Det blir fortsatt verre og verre for hvert år.

7.2. TBs journalistikk førte til:

- Økt oppmerksomhet rundt Oslofjorden og kommunene i nedbørfeltet på krisen i Oslofjorden.
- Regjeringen vil ta deler av milliardregningen til kommunene, noe som medfører at innbyggerne rundt Oslofjorden ikke må øke kommunale avgifter per måned med inntil en tusenlapp per måned.
- Regjeringen lover hjelp til kommunene for å finne fram til gode nok nitrogenreanseanlegg, slik at oppgraderingen som kreves hvert femte år skal bli billigst mulig.
- Økt trykk fra regjeringen til kommunene for å levere i henhold til Oslofjord-planen.
- Halvering av fiskekvotene i Oslofjorden.
- Tråleforbud er satt på agendaen, både på Stortinget og i regjering.
- Forbud mot tømning av septiktank fra båt i Oslofjorden vil bli gjennomført etter blant annet påtrykk fra Tønsbergs Blad.
- Sterkere fokus fra Oslofjordrådet til regjeringen til å levere på tiltakene i Oslofjord-planen.
- Det innebærer blant annet strengere reguleringer for fiske, som er lovet å komme i 2024.
- Økt fokus for bøndene til å innføre miljøtiltak, som betyr mindre avrenning fra jordbruket.
- Restriksjoner for bruk av fritidsbåter og hva som er tillatt i båthavner er satt på agendaen både på Stortinget og i regjering.
- Strengere praktisering av byggeforbud i strandsonen.
- Fjerne ulovlige stengsler som hindrer allmennheten tilgang til strandsonen.

- Regjeringen krever at det skal jobbes systematisk med miljøtiltak knyttet særlig til utslipp fra kommunalt avløp og avløp i spredt bebyggelse, kantsoner langs vassdrag og tiltak som sikrer vannmiljøet gjennom god arealplanlegging.
- Det kommer mer krav og mindre frivillighet i tiltakene for jordbruket fremover.
- Det blir innskrenkninger i dispensasjonsvedtak i strandsonen.

VEDLEGG

12. mars 2023: Slår alarm om Oslofjorden: – Det må skje noe fort skal vi se resultat i vår levetid:

<https://www.tb.no/slar-alarm-om-oslofjorden-det-ma-skje-noe-fort-skal-vi-se-resultat-i-var-levetid/s/5-76-2005910>

15. mars 2023: Krever at det tas to grep for å redde Oslofjorden: – Det er ikke mulig uten støtte.

<https://www.tb.no/krever-at-det-tas-to-grep-for-a-redde-oslofjorden-det-er-ikke-mulig-uten-stotte/s/5-76-2009876>

15. mars 2023: Krise i Oslofjorden <https://www.tb.no/krise-i-oslofjorden/o/5-76-2010613>

19. mars 2023: Bjørn Tore peker på to giganttabber som har fjernet fisken fra Oslofjorden: – Til å bli flau av

<https://www.tb.no/bjorn-tore-peker-pa-to-giganttabber-som-har-fjernet-fisken-fra-oslofjorden-til-a-bli-flau-av/s/5-76-2012059>

24. mars 2023: Svein har lært venner, barn og barnebarn å fiske. Med oldebarna blir det stopp: – Vi må ha et totalforbud

<https://www.tb.no/svein-har-lart-venner-barn-og-barnebarn-a-fiske-med-oldebarna-blir-det-stopp-vi-ma-ha-et-totalforbud/s/5-76-2015698>

1. april 2023: Anne og Jørn jubler over at av at det effektive rovdyret snart er utryddet: – Må til opportunist

<https://www.tb.no/anne-og-jorn-jubler-over-at-av-at-det-effektive-rovdyret-snart-er-utryddet-ma-til-opportunist/s/5-76-2022626>

10. april 2023: Jon og Are krever handling, ikke bare ord: – Det er ikke bare å velge og vrake tiltak skal fjorden reddes

<https://www.tb.no/jon-og-are-krever-handling-ikke-bare-ord-det-er-ikke-bare-a-velge-og-vrake-tiltak-skal-fjorden-reddes/s/5-76-2022377>

17. april 2023: Barth Eide (Ap) lover å redde Oslofjorden: – Det er en svært alvorlig situasjon

<https://www.tb.no/barth-eide-ap-lover-a-redde-oslofjorden-det-er-en-svart-alvorlig-situasjon/s/5-76-2031812>

20. april 2023: Her ligger mulige miljøbomber på havets bunn: – Folk bruker fjorden som en søppelfylling

<https://www.tb.no/her-ligger-mulige-miljobomber-pa-havets-bunn-folk-bruker-fjorden-som-en-soppelfylling/s/5-76-2033779>

5. mai 2023: Vi risikerer avgiftssjokk fra kommunen: – Den burde staten ta

<https://www.tb.no/vi-risikerer-avgiftssjokk-fra-kommunen-den-burde-staten-ta/s/5-76-2047490>

6. mai 2023: Stort sett ser det svart ut når Kai og Per Ove er på inspeksjon – men dette er et lyspunkt

<https://www.tb.no/stort-sett-ser-det-svart-ut-nar-kai-og-per-ove-er-pa-inspeksjon-men-dette-er-et-lyspunkt/s/5-76-2045966>

7. mai 2023: Paul Christen bruker løsningene som kan redde Oslofjorden – men mange gir blaffen

<https://www.tb.no/paul-christen-bruker-losningene-som-kan-redde-oslofjorden-men-mange-gir-blaffen/s/5-76-2047314>

10. mai 2023: Båthavnen dumpet bunnslammet rett i naturen – nå undersøkes de for mulig ulovlig mudring

<https://www.tb.no/bathavnen-dumpet-bunnslammet-rett-i-naturen-na-undersokes-de-for-umulig-ulovlig-mudring/s/5-76-2050108>

10. mai 2023: Krafttak som krever <https://www.tb.no/krafttak-som-krever/o/5-76-2050588>

12. mai 2023: Går det som Miljøpartiet vil, kan du glemme å få ferske reker fra Oslofjorden

<https://www.tb.no/gar-det-som-miljopartiet-vil-kan-du-glemme-a-fa-ferske-reker-fra-oslofjorden/s/5-76-2050149>

20. mai 2023: Ny rapport slår alarm: – Det vil få enorme konsekvenser

<https://www.tb.no/ny-rapport-slar-alarm-det-vil-fa-enorme-konsekvenser/s/5-76-2058625>

21. mai 2023: Ungdommene ble sjokkerte da de skjønnte hvorfor fjorden er i dårlig forfatning: – Ikke greit

<https://www.tb.no/ungdommene-ble-sjokkerte-da-de-skjonte-hvorfor-fjorden-er-i-darlig-forfatning-ikke-greit/s/5-76-2050956>

26. mai 2023: Amalie (17) og Tobias (23) har aldri tatt opp så mye reker som nå: – Det er ikke til å tro hva vi kan finne

<https://www.tb.no/amalie-17-og-tobias-23-har-aldri-tatt-opp-sa-mye-reker-som-na-det-er-ikke-til-a-tro-hva-vi-kan-finne/s/5-76-2058633>

4. juni 2023: Se før- og etterbildene! Strandsonen er ikke til å kjenne igjen: – Farlig praksis

<https://www.tb.no/se-for-og-etterbildene-strandsonen-er-ikke-til-a-kjenne-igjen-farlig-praksis/s/5-76-2067408>

11. juni 2023: Snart kan du ikke lenger tømme doen rett i fjorden

<https://www.tb.no/snart-kan-du-ikke-lenger-tomme-doen-rett-i-fjorden/s/5-76-2073079>

19. juni 2023: – Det er ikke en god valgkampsak å fortelle innbyggerne at de må betale inntil sju tusen kroner ekstra

<https://www.tb.no/det-er-ikke-en-god-valgkampsak-a-fortelle-innbyggerne-at-de-ma-betale-inntil-sju-tusen-kroner-ekstra/s/5-76-2079199>

24. juni 2023: Høyres ordfører kandidater tviler på de klarer å holde Høyre-Ernas viktigste valgløfte

<https://www.tb.no/hoyres-ordforerkandidater-tviler-pa-de-klarer-a-holde-hoyre-ernas-viktigste-valglofte/s/5-76-2080933>

7. juli 2023: Uønsket i fjorden, delikatess på tallerkenen: – Tjener ikke en krone på det

<https://www.tb.no/uonsket-i-fjorden-delikatesse-pa-tallerkenen-tjener-ikke-en-krone-pa-det/s/5-76-2099773>

17. juli 2023: Anbefaler ikke å bade 24 timer etter styrtregn: – Florerer av tarmbakterier

<https://www.tb.no/anbefaler-ikke-a-bade-24-timer-etter-styrtregn-florerer-av-tarmbakterier/s/5-76-2108077>

26. august 2023: Høyre-toppene ønsker tvang for å redde Oslofjorden: – Vi er bekymret

<https://www.tb.no/hoyre-toppene-onsker-tvang-for-a-redde-oslofjorden-vi-er-bekymret/s/5-76-2139965>

28. august 2023: Krever full byggestopp i strandsonen: – Vi har vært for slepphendte

<https://www.tb.no/krever-full-byggestopp-i-strandsonen-vi-har-vart-for-slepphendte/s/5-76-2138976>

3. september 2023: Lover å berge Oslofjorden: – Situasjonen er uholdbar

<https://www.tb.no/lover-a-berge-oslofjorden-situasjonen-er-uholdbar/s/5-76-2145771>

7. september 2023: Krever mye strengere regler for landbruk, fiske og båtliv: – De gir katten i hva som skjer i Oslofjorden

<https://www.tb.no/krever-mye-strengere-regler-for-landbruk-fiske-og-batliv-de-gir-katten-i-hva-som-skjer-i-oslofjorden/s/5-76-2147375>

8. september 2023: Åpner for å ta deler av gigantregningen: – Det nytter å gjøre noe

<https://www.tb.no/apner-for-a-ta-deler-av-gigantregningen-det-nytter-a-gjore-noe/s/5-76-2149265>

25. september 2023: Tobias (23) og Amalie (18) har fått mer enn halvert kvoten sin: – Det ryker arbeidsplasser

<https://www.tb.no/tobias-23-og-amalie-18-har-fatt-mer-enn-halvert-kvoten-sin-det-ryker-arbeidsplasser/s/5-76-2160818>

1. oktober 2023: Einar, Arne og forskerne ble overrasket da de sjekket farvannet utenfor Slagentangen: – Det har vært for farlig der før

<https://www.tb.no/einar-arne-og-forskerne-ble-overrasket-da-de-sjekket-farvannet-utenfor-slagentangen-det-har-vart-for-farlig-der-for/s/5-76-2168469>

2. oktober 2023: Even advarer om at det kan ta 40–50 år å friskmelde Oslofjorden: – Må gjøre noe nå

<https://www.tb.no/even-advarer-om-at-det-kan-ta-40-50-ar-a-friskmelde-oslofjorden-ma-gjore-noe-na/s/5-76-2164900>

13. oktober 2023: Derfor er vannet brunt når det regner, og her er løsningen for å fikse det
<https://www.tb.no/derfor-er-vannet-brunt-nar-det-regner-og-her-er-losningen-for-a-fikse-det/s/5-76-2172036>

24. oktober 2023: Enten må du ut med inntil en tusenlapp ekstra i måneden, eller så tar staten regningen: – Situasjonen er svært alvorlig
<https://www.tb.no/enten-ma-du-ut-med-inntil-en-tusenlapp-ekstra-i-maneden-eller-sa-tar-stat-en-regningen-situasjonen-er-svart-alvorlig/s/5-76-2187914>

5. november 2023: Nå kan du følge med under vann når du kjører ferjen: – Vi trenger å få med oss flere
<https://www.tb.no/na-kan-du-folge-med-under-vann-nar-du-kjorer-ferjen-vi-trenger-a-fa-med-oss-flere/s/5-76-2199348>

14. november 2023: Lars og Grete krever at milliardregningen for Oslofjorden deles. Det kan spare deg for tusenvis av kroner
<https://www.tb.no/lars-og-grete-krever-at-milliardregningen-for-oslofjorden-deles-det-kan-spare-deg-for-tusenvis-av-kroner/s/5-76-2206029>

3. desember 2023: Krevde strengere tiltak for å redde Oslofjorden – ble avvist på Stortinget
<https://www.tb.no/krevde-strengere-tiltak-for-a-redde-oslofjorden-ble-avvist-pa-stortinget/s/5-76-2219576>

4. desember 2023: Sjokkregningen kan bli mindre for deg og meg: – Vi fikk gjennomslag
<https://www.tb.no/sjokkregningen-kan-bli-mindre-for-deg-og-meg-vi-fikk-gjennomslag/s/5-76-2219690>

7. desember 2023: Det største problemet i Oslofjorden har blitt neglisjert i mer enn 30 år: – Vi må få opp tempoet
<https://www.tb.no/det-storste-problemet-i-oslofjorden-har-blitt-neglisjert-i-mer-enn-30-ar-vi-ma-fa-opp-tempoet/s/5-76-2221081>

27. desember 2023: Vestfold seiler opp som en av de beste i klassen for å redde Oslofjorden
<https://www.tb.no/vestfold-seiler-opp-som-en-av-de-beste-i-klassen-for-a-redde-oslofjorden/s/5-76-2233727>

31. desember 2023: Redningsplanen til tross, fjorden fortsetter å bli bare sykere og sykere: – Vi har dårlig tid
<https://www.tb.no/redningsplanen-til-tross-fjorden-fortsetter-a-bli-bare-sykere-og-sykere-vi-har-darlig-tid/s/5-76-2238266>

10. januar 2024: Krever at kommunene bretter opp ermene: – Alle må bidra
<https://www.tb.no/krever-at-kommunene-bretter-opp-ermene-alle-ma-bidra/s/5-76-2245969>